

[Wilhelm.]

ret en lang række vanskeligheder og problemer med udarbejdelsen, men jeg tror sådan set, at en lang række af de overvejelser, man må have gjort sig ved udarbejdelsen, er ukendt for os andre, og der må være en del grunde til, at man har valgt denne løsning, som vi andre altså stadig væk har en lang række spørgsmål til.

Jeg er glad for især den radikale ordførers mange bemærkninger og spørgsmål vedrørende selve ideen med at bygge denne garanti på deklARATIONER for typehusområdet, fordi her var sat spørgsmålstegn ved en hel række faktorer, som vi andre også måtte være interesseret i at få belyst. Jeg går ud fra, at sådanne overvejelser har været gjort, men de fremgår altså ikke særlig klart af bemærkningerne til lovforslaget, og jeg går derfor ud fra, at det er noget, vi først får mulighed for at få en vurdering af og besvarelse på under udvalgsarbejdet. Derfor skal jeg i denne omgang kun sige noget meget kort om det.

Vi er fra VS' side helt med på, at der skal gives lejere og andre boligbrugere garantier også for de økonomiske konsekvenser af byggesjusk. Vi mener, det er højest påkrævet med de friske eksempler, vi kender til.

Vi er også indforstået med, at dette sandsynligvis kommer til at koste noget, og vi gør os ingen naive forestillinger om, at det bliver entreprenørerne, byggematerialeindustrien eller andre, der hovedsagelig kommer til at betale det, som dette kommer til at koste. Så vidt, så langt i overensstemmelse med forslaget her sådan set.

Om det så skal udmøntes i en deklARATIONSORDNING, er vi noget mere tvivlende over for. Jeg er enig med DKPs ordfører, Kaj Hansen, i, at det væsentligste ved dette forslag er forsikrings- og erstatningspligten, som ligger i det. Også her er der jo en række undtagelser, mangler, udeladelser osv., men det er immervæk den væsentlige side af det. Vi er betydelig mere forbeholdne over for løsningen i form af en deklARATIONSORDNING.

Man kan jo stille sig det spørgsmål, om ikke det erfaringsmæssigt har stillet boligbrugere og for den sags skyld andre kategorier af forbrugere vanskeligere i en konkret erstatnings-sag, hvis den mangel, de bliver udsat for, og som giver dem en økonomisk bet, er en mangel, som på et eller andet tidspunkt har fået et deklARATIONSNÆVNS BLÅ stempele. Der er megen sund fornuft, mener jeg, i den radikale ordfø-

rerens betragtninger, at når man har de andre formalia i orden med byggetilladelser og med bygningsattester osv., så burde det være overflødig én gang til at betale for disse garantier gennem en deklARATIONSORDRNING.

Det kunne endda være, hvad det være vil, men jeg synes, vi har kedelige fortilfælde, der viser, at brugeren står retsmæssigt svagere, når manglerne faktisk på et tidspunkt har så at sige været godkendt af de myndigheder, der skal attestere disse ting, og så er det ikke så meget bevendt med en forsikringspligt og en erstatningspligt, hvis man først kommer derud.

Jeg har bemærket, at ministeren til sidst i sin fremsættelse siger, at det er meningen at udvide området og også komme ind på, har jeg forstået, etagebyggeri og andet byggeri end lige netop typehusene, men jeg har svært ved at se, hvorfor det skal vente. Jeg ville umiddelbart tro – men det er muligt, at besvarelserne under udvalgsarbejdet forklarer os noget andet – at det havde været betydelig lettere at sætte ordninger op indeholdende forsikringspligt og i hvert fald erstatningspligt, som ville have garanteret lejere mod de økonomiske konsekvenser af f. eks. det byggesjusk, der er på kun 10 år gammelt byggeri i Albertslund Syd, end det vil være at gøre det for typehusområdet. Det er stadig væk måske ikke ufatteligt, men i hvert fald fuldstændig uacceptabelt, at ved så eklatant byggesjusk viser det sig plat umuligt at få et ansvar placeret, vel nok bl. a. fordi de materialer, der dér blev taget i anvendelse, faktisk var godkendt, og det må sådan en garantiordning altså også på en eller anden måde indbefatte.

Hvis boligministeriet tager risikoen for at godkende nogle nye materialer – og det tror jeg man bliver nødt til meget tit, ikke mindst når man skal til at bygge mere økologisk og opvarmningsmæssigt rigtigt – så må boligministeriet også på en eller anden måde sørge for, at det ikke bliver lejerne, der sidder med beten, hvis det så 10 år efter viser sig, at det var en uansvarlig tilladelse, man gav på materialefronten dér.

Hensigten i dette lovforslag er vi helt indforstået med. Den konkrete udformning især med en deklARATIONSORDRNING, og specielt at den bliver begrænset til typehuse, er vi betydelig mere skeptiske over for.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Det var måske nok at vente, at med et ini-